

**Stanowisko
Rady Miasta Lublin
z dnia 28 stycznia 2010 r.**

w sprawie zwrotu nadpłaty z tytułu wydania karty pojazdu

Problem zwrotu nadpłaty z tytułu wydania karty pojazdu, przed którym obecnie stoją samorządy powiatowe, w tym również miasto Lublin, sięga roku 2003. Zgodnie z obowiązującym od 1 stycznia 2002 r. brzmieniem art. 77 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym: „Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat za kartę pojazdu.”

Doprecyzowanie delegacji ustawowej znalazło się w ust. 5, zgodnie z którym „W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 4, należy uwzględnić znaczenie tych dokumentów dla rejestracji pojazdu oraz wysokość kosztów związanych z drukiem i dystrybucją kart pojazdów.” W realizacji upoważnienia ustawowego Minister Infrastruktury rozporządzeniem z dnia 28 lipca 2003 r. w sprawie wysokości opłat za kartę pojazdu ustalił, że:

- za wydanie karty pojazdu przy pierwszej rejestracji pojazdu na terytorium RP organ rejestrujący pobiera opłatę w wysokości 500 zł (§ 1 ust. 1);
- za wydanie wtórnika karty pojazdu organ rejestrujący pobiera opłatę w wysokości 75 zł (§ 1 ust. 2).

Wzmiankowany przepis został skierowany do Trybunału Konstytucyjnego pod zarzutem jego niekonstytucyjności przez Rzecznika Praw Obywatelskich. Doprowadziło to do wydania w dniu 17 stycznia 2006 r. wyroku o sygn. U 6/04, w którym Trybunał Konstytucyjny uznał § 1 ust. 1 rozporządzenia za niezgodny z art. 77 ust. 4 pkt 2 i ust. 5 ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz z art. 92 ust. 1 i art. 217 Konstytucji RP. Celem ustalenia wysokości opłaty Minister Transportu i Budownictwa rozporządzeniem z dnia 28 marca 2006 r. w sprawie wysokości opłat za kartę pojazdu przyjął, iż za wydanie karty pojazdu przy pierwszej rejestracji pojazdu na terytorium RP organ rejestrujący pobiera opłatę w wysokości 75 zł (§ 1 ust. 1). Ustalono, że rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 15 kwietnia 2006 r., przy czym nie zastosowano instytucji wstecznej mocy przepisów.

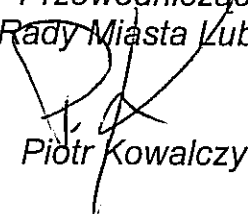
Powyższe rozporządzenie trafiło jednocześnie przed Europejski Trybunał Sprawiedliwości w trybie pytania prejudycjalnego zadanego przez Sąd Rejonowy w Jaworznie. Trybunał Sprawiedliwości (piąta izba), wydanym w sprawie C-134/071) stwierdził, iż art. 90 akapit pierwszy WE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on opłacie, takiej jak ta przewidziana w § 1 ust. 1 rozporządzenia z dnia 28 lipca 2003 r., która to opłata w praktyce jest nakładana w związku z pierwszą rejestracją używanego pojazdu samochodowego przywiezionego z innego państwa członkowskiego, lecz nie jest nakładana w związku z nabyciem w Polsce używanego pojazdu samochodowego, jeśli jest on tam już zarejestrowany.”

Konsekwencją orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego były wnioski osób, które uiściły rzeczoną opłatę – w tym mieszkańców Lublina – o zwrot

nadpłaty wynikającej z różnicy między niezgodną opłatą (500 zł) a aktualną ceną karty pojazdu (75 zł).

O ile jest nam wiadome wszystkie wnioski skierowane do Wydziału Komunikacji Miasta Lublin zostały rozpatrzone negatywnie, co skłoniło właścicieli pojazdów do wstępowania na drogę sądową poprzez składanie pozwów do Sądów Cywilnych. W dniu 26 marca 2009 roku (dzień oddalenia apelacji) Urząd Miasta Lublin przegrał pierwszą z rozpraw w tej sprawie, zostając zobowiązany do zwrotu nadpłaty oraz pokrycia kosztów postępowania sądowego. Podobne wyroki zapadały w tego rodzaju sprawach na terenie całego kraju, gdzie Sady Cywilne nakazywały zwrot nadpłaty z budżetów gmin oraz zobowiązały do pokrycia kosztów sądowych. W okresie uprawniającym do zwrotu nadpłaty do Lublina sprowadzono ok. 15000 aut (tyle wydano kart pojazdów). Taka może być też liczba procesów cywilnych wytoczona Gminie Miasto Lublin. Sumę jaka będzie potrzebna do zabezpieczenia w budżecie miasta celem zabezpieczenia wypłaty nadpłat wyceniamy na 6,5 do 7 mln zł (bez kosztów postępowania sądowego). Koszty sądowe mogą znacznie zwiększyć tę sumę. Aby temu zapobiec Prezydent Miasta Lublin może wydać zarządzenie nakazujące wypłatę z mocy prawa całej kwoty nadpłaty. Takie działania miały już miejsce np. w mieście Piekary Śląskie, gdzie Prezydent Miasta wydał stosowne zarządzenie.

Mając na uwadze powyższe, Rada Miasta Lublin zwraca się do Prezydenta Miasta o podjęcie działań zmierzających do wypłaty mieszkańcom naszego miasta kwot nadpłat nienależnie od nich pobranych. Uważamy, że oczekiwanie na dalsze procesy sądowe jest niekorzystne z punktu widzenia finansów miasta (ponoszenie dodatkowych kosztów sądowych) jak i z uwagi na wizerunek samorządu jako przyjaznego mieszkańcom.

*Przewodniczący
Rady Miasta Lublin*

Piotr Kowalczyk